

[Frandsen.]

arbejderne. Det er for os meget vigtigt, det er langt vigtigere at fremhæve det, end det er at tale om personaleudvidelse — det er for os kun et lille punkt og slet ikke det afgørende. Derfor skal man ikke tro, som hr. Simonsen antydede det, at man løser problemerne på arbejdspladsen ved at udvide arbejdstilsynet. Det er ikke det, vi tror på, det er et spørgsmål om de mennesker og deres holdning til problemerne, det er et spørgsmål om, hvem det er, der fører tilsynet, og ikke et spørgsmål om, hvor mange der er; selv om vi mener, at antallet i øjeblikket er for lille, er det de andre ting, der er vigtigere.

Et andet vigtigt punkt, som jeg vil fremdrage, er den nugældende lovs meget vage formulering. Vi ved godt, at der kommer noget, som nok vil give en stramning af loven, og det er meget vigtigt, at man netop ikke i loven ligesom giver mulighed for, at der tages mere hensyn til produktionens rentabilitet, til snævre interesser end til sikkerheden. Det er det, der har været konsekvensen af den gældende lovs vage formulering på en række områder.

Endvidere vil jeg fremdrage punkt 6 i forslaget om, at nye kemiske midler, materialer og maskiner skal godkendes, inden de kommer på markedet. I forbindelse med diskussionen omkring den nye levnedsmiddellovgivning var en række partier enige om, at der her burde laves en ny bevisbyrde, at det netop skulle være producenterne, der skulle bevise, at varerne ikke er sundhedsfarlige. I øjeblikket må vi nærmest sige, at vi har det modsatte med hensyn til arbejderbeskyttelseslovgivningen, hvor man tillader en række materialer, varer og maskiner at komme på markedet, og så kan der gå 10, 15, 20 år, inden man efterhånden har oparbejdet en statistik, der viser, at disse varer og disse materialer var sundhedsfarlige, det ser man bl. a. deraf, at de har forvoldt adskillige menneskers død; efterhånden forbyder man så en række ting, der kommer på markedet, men det er ganske urimeligt, at det er ar-

bejdspladsernes folk, som skal være en slags forsøgsdyr i denne forbindelse. Det må simpelt hen være produktionen selv, som skal foretage undersøgelser forinden, så man undgår alle disse ulykkelige ting, man har haft inden for de senere år, hvor man, efterhånden som man har fået en bedre statistik, har kunnet konstatere, at der var urimelige forhold på arbejdspladserne med hensyn til, hvad der kom ud på markedet; efterhånden som statistikken bliver bedre, vil der vise sig andre lige så grelle forhold, men det må være erhvervslivet, der skal bære byrderne, inden disse materialer kommer på markedet.

Jeg vil også fremdrage to andre punkter i denne forbindelse, som vi ikke havde med sidste gang i vores forslag; det er spørgsmålet om statens institut for arbejdshygiejne, hvor vi mener, at det princip, der ligger bag det institut, må vi fremme på alle mulige måder, og spørgsmålet om arbejdsrådets sammensætning. Dér mener vi, det er helt afgørende, at dette arbejdsråd, som har en ret central betydning i forbindelse med arbejderbeskyttelseslovgivningen, kommer til at bestå af folk med direkte tilknytning til arbejdspladserne, kommer til at bestå af folk, der har kendskab til forholdene som f. eks. sikkerhedsrepræsentanter, at det ikke er folk, som efterhånden har mindre og mindre kendskab til, hvordan forholdene rent faktisk er. Det er afgørende vigtigt, at man virkelig erkender, at det drejer sig om problemer, som er så centrale for arbejdspladsernes folk, at det også er dem, der skal sidde i disse organer, på samme måde som vor holdning til arbejdstilsynet er den, at det er arbejdspladsernes folks eget tilsyn, og det er arbejdspladsernes folk, der så vidt muligt skal sidde i disse organer.

Endelig vil jeg nævne punkterne 9 og 10 omkring skiftehold og aflønningssystemer. Det er rigtigt, at vi også fra SFs side mener, at det er problemer, som vi ønsker man skal løse mellem arbejdsmarkedets parter, og det er problemer, man helst skal løse på arbejdspladserne. Men hvis ikke man kan løse disse